

קריאת התורה - פרשת שלח לך – במדבר ט"ו
תפילת שחרית והפטרה

קריאה מפטיר

לז (מפטיר) וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצֵת עַל-
כַּנְּפֵי בְגָדֵיהֶם לְדָרְתָם וְנָתַנּוּ עַל-צִיצֵת הַכֹּהֵן
פְּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצֵת וּרְאִיתֶם אֹתוֹ
טל וְזָכַרְתֶּם אֶת-כָּל-מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
וְלֹא-תָתְרוּ אַחֲרֵי לְבַבְכֶּם וְאַחֲרֵי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר-
אַתֶּם זֵנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם
מא אֶת-כָּל-מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם קְדָשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי
יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ
מִצְרַיִם לֵהָיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: פ

בספר תורה

ויאמר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני
ישראל ואמרת אלהם ועשו להם ציצת על
כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הכהן
פתיל תכלת והיה לכם לציצת וראיתם אתו
וזכרתם את כל מצות יהוה ועשיתם אתם
ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר
אתם זנים אחריהם למען תזכרו ועשיתם
את כל מצותי והייתם קדשים לאלהיכם אני
יהוה אלהיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ
מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה אלהיכם

קריאת התורה - פרשת שלח לך – במדבר ט"ו תפילת שחרית והפטרה

קריאת הפטרה

יהושע פרק ב'

א וישלח יהושע בן־נון מן־השטאים שניים־אנשים מרגלים תרש לאמר לכו ראו את־הארץ ואת־יריחו וילכו ויבאו בית־אשה זונה ושמה רחב וישכבו־שמה: ב ויאמר למלך יריחו לאמר הנה אנשים באו הנה הלילה מבני ישראל לחפור את־הארץ: ג וישלח מלך יריחו אל־רחב לאמר הוציאי האנשים הבאים אליך אשר־באו לבידתך כי לחפור את־כל־הארץ באו: ד ותקח האשה את־שני האנשים ותצפנו ותאמר וכן באו אלי האנשים ולא ידעתי מאין הם: ה ויהי השער לסגור בחשך והאנשים יצאו לא ידעתי אנה הלכו האנשים רדפו מהר אחריהם כי תשיגום: ו והיא העלתם הגגה ותטמנם בפשתי העץ הערכות לה על־הגג: ז והאנשים רדפו אחריהם דרך הירדן על המעברות והשער סגרו אחריי כאשר יצאו הרדפים אחריהם: ח והמה טרם ישכבון והיא עלתה עליהם על־הגג: ט ותאמר אל־האנשים ידעתי כי־נתנו יונה לכם את־הארץ וכי־נפלה אימתכם עלינו וכי נמגו כל־ישיבי הארץ מפניכם: י כי שמענו את־אשר הוביש יהוה את־מי ים־סוף מפניכם בצאתכם ממצרים ואשר עשיתם לשני מלכי האמרי אשר בעבר הירדן לסיחון ולעוג אשר החרמתם אותם: יא ונשמע וימס לבבנו ולא־קמה עוד רוח באיש מפניכם כי יהוה אלהיכם הוא אלהים בשמים ממעל ועל־הארץ מתחת: יב ועתה השבעו־נא לי ביהוה כי־עשיתי עמכם חסד ועשיתם גם־אתם עם־בית אבי חסד ונתתם לי אות אמת: יג והחיתם את־אבי ואת־אמי ואת־אחתי ואת־אחותי (אחיותי) ואת כל־אשר להם והצלתם את־נפשתינו ממות: יד ויאמרו לה האנשים נפשנו תחתיכם למוות אם לא תגידו את־דברנו גה וקיה בתת־יהוה לנו את־הארץ ועשינו עמו חסד ואמת: טו ותורגם בחבל בעד החלון כי ביתה בקיר החומה ובחומה היא יושבת: טז ותאמר להם הנה לכו פן־יפגעו בכם הרדפים ונחבתם שמה שלשת ימים עד שוב הרדפים ואחר תלכו לדרךכם: יז ויאמרו אליה

קריאת התורה - פרשת שלח לך – במדבר ט"ו תפילת שחרית והפטרה

הָאֲנָשִׁים נָקִים אֲנַחְנוּ מִשְׁבַּעְתְּךָ הַזֶּה אֲשֶׁר הִשְׁבַּעְתָּנוּ: ^{י"ח} הִנֵּה אֲנַחְנוּ בָּאִים בְּאֶרֶץ אֶת־תְּקוּוֹת
חוּטִי הַשָּׁנִי הַזֶּה תִּקְשְׁרִי בַחֲלוֹן אֲשֶׁר הוֹרְדְתָנוּ בּוֹ וְאֶת־אֲבִיךָ וְאֶת־אִמֶּךָ וְאֶת־אֲחִיךָ וְאֶת־כָּל־
בֵּית אֲבִיךָ תִּסְפְּי אֵלֶיךָ הַבַּיְתָה: ^{י"ט} וְהָיָה כָּל אֲשֶׁר־יֵצֵא מִדִּלְתִּי בַיְתְּךָ וְהַתּוֹצֵא דָמוֹ בְּרֹאשׁוֹ
וְאֲנַחְנוּ נָקִים וְכָל אֲשֶׁר יִהְיֶה אִתְּךָ בַּבַּיִת דָּמוֹ בְּרֹאשׁוֹ אִם־יֵד תִּהְיֶה־בּוֹ: ^כ וְאִם־תִּגְדִּי אֶת־
דְּבָרֵנוּ זֶה וְהִיָּינוּ נָקִים מִשְׁבַּעְתְּךָ אֲשֶׁר הִשְׁבַּעְתָּנוּ: ^{כ"א} וְתֹאמַר כְּדַבְּרִיכֶם כֹּן־הוּא וְתִשְׁלַחֶם וַיֵּלְכוּ
וְתִקְשֶׁר אֶת־תְּקֻמַּת הַשָּׁנִי בַחֲלוֹן: ^{כ"ב} וַיֵּלְכוּ וַיָּבֹאוּ הַהָרָה וַיֵּשְׁבוּ שָׁם שְׁלֹשַׁת יָמִים עַד־שָׁבוּ
הָרֹדְפִים וַיִּבְקְשׁוּ הָרֹדְפִים בְּכָל־הַדֶּגֶר וְלֹא מָצְאוּ: ^{כ"ג} וַיֵּשְׁבוּ שָׁנֵי הָאֲנָשִׁים וַיֵּרְדּוּ מִהָרָר וַיַּעֲבְרוּ
וַיָּבֹאוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ בֶּן־נֹון וַיְסַפְּרוּ־לּוֹ אֵת כָּל־הַמַּצָּאוֹת אוֹתָם: ^{כ"ד} וַיֹּאמְרוּ אֶל־יְהוֹשֻׁעַ כִּי־נָתַן יְהוָה
בְּיָדֵנוּ אֶת־כָּל־הָאָרֶץ וְגַם־נִמְגְּו כָּל־יֹשְׁבֵי הָאָרֶץ מִפְּנֵינוּ: